

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZYDZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

ŚRODA, 26 WRZESNIA 1934

NR. 265

STRASZNA KATASTROFA

SAMOLOTU WOJSKOWEGO POD OJCOWEM DWAJ PILOCI CUDEM UNIKNĘLI ŚMIERCI

Ojców, 25. 9. Tel. wł.

We wtorek, 25 bm. we wsi Czajowice, koło Ojcowa, wydarzyła się katastrofa samolotu wojskowego. Dwa piloty, a mianowicie kpt. pilot Tadeusz Kroka i obserwator - pilot Antoni Walus, obydwa z 2 p. lot. z Krakowa cudem uniknęli niechybnej śmierci.

Katastrofa wydarzyła się prawdopodobnie wskutek defektu silnika (samolot „Potez”). Samolot spadł na pole (kartoflisko), przyczem podczas upadku przewrócił się do góry kołami, kryjąc pilotów pod sobą.

Nieszczęśliwym lotnikom pośpieszyli z pomocą mężczyźni i kobiety, kopiący

ziemiaki w pobliżu miejsca katastrofy. Dzięki podniesieniu samolotu przez wieśniaków lotnicy mogli wydobyć się z pod maszyny, obydwa cali i zdrowi. Jedyne tylko kpt. Kroka ma ranę na głowie, a obserwator Walus doznał ogólnego wstrząsu.

Wezwany lekarz ze Skąty udzielił pilotom pierwszej pomocy, poczem odwieziono ich do Krakowa.

Samolot został poważnie uszkodzony. Piloty serdecznie dziękowali ludności za okazaną natychmiastową pomoc, oświadczając, że w razie opóźnienia ponieśli by niechybnie śmierć od uduszenia.

(o)

Straszna zbrodnia w kościele w Krzeszowicach Poćworny czyn umysłowo-chorego

Krzeszowice, 25. 9. Tel. wł.

W ub. wtorek o godz. 7.50 rano do proboszcza w Krzeszowicach ks. Jakóba Morajki, ubranego w szaty liturgiczne i zdążającego z zakrystii kościelnej do ołtarza dla odprawienia mszy św. przystąpił niejaki Szczepan Piskorek, umysłowo chory i ugodził go nożem w plecy. Ks. Morajka raniony upadł na ziemię, a zbrodniarz usiłował jeszcze uderzyć kapłana młotkiem w głowę, czemu jednak zdążyli przeszkodzić, znajdujący się w kościele parafianie, którzy ujeli mordercę i oddali go w ręce policji. Wezwani do broczącego krwią lekarze dr. Walkowski i dr. Sikorski nie mogli wyjąć noża, tkwiącego w stosie pancerzowym i uznali, że należy to zrobić w drodze zabiegu chirurgicznego. Ks. Morajkę odwieziono do kliniki prof. Rutkowskiego w Krakowie, gdzie dokonano operacji. Dowiadujemy się, że stan rannego nie jest beznadziejnym.

Ponury bilans

Londyn, 25. 9. (PAT)

Dane, opublikowane przez japońskie ministerjum spraw wewnętrznych, wykazują następujące liczby ofiar ludzkich oraz szkód, wyrządzonych przez tajfun w Japonii. Ogółem zabitych jest 2.064 osób, rannych — 13.335, a zginęło 258. Statystyka szkód przedstawia się następująco: 868 domów zostało zmytych z powierzchni, 18.391 domów zawałło się, 22.057 domów jest uszkodzonych, 169.875 domów zostało zalanych, 210 szkół jest zniszczonych, a 331 mostów uszkodzonych.

Całe mięso w strachu przed wężem

Londyn, 25. 9. Tel. wł.

W Hastings uciekł z klatki przed paru dniami jadowity wąż, przywieziony z Indji. Całe mięso znajdowało się w strachu przed pojawieniem się węża. Ubiegłej nocy znaleziono uspiętego węża nad brzegiem morza. Został on natychmiast umieszczony w klatce. Wąż ma trzy metry długości.

Piskorek jest osobnikiem zdecydowanie umysłowo chorym, cierpiącym na manię prześladowczą i dziedzicznie obciążonym, już bowiem jego ojciec był chorym umysłowo. Ponieważ Piskorek dotychczas zachowywał się spokojnie, pozostawał na wolności. — Po ukończeniu gimnazjum był on bezrobotnym, co przypisywał wrożej działalności różnych ludzi, skierowanej przeciwko niemu.

Przelew krwi w kościele według przepisów prawa kanonicznego powoduje zamknię-

Start balonów do zawodów o puchar Gordon- Bennetta na lotnisku warszawskim.

cie świątyni, której otwarcie następuje dopiero po otwarciu przepisanej nabożeństwa ekspiacyjnego.

Ks. proboszcz Morajka urodził się w roku 1875, a proboszczem w Krzeszowicach został w 1924 r.

Piekło we wnętrzu ziemi 261 żywcem pogrzebanych górników w Anglii

Londyn, 25. 9. PAT.

Katastrofa w kopalni węgla „Grasford” okazała się w skutkach swoich daleko okropniejszą, aniżeli początkowo oceniano ze strony dyrekcji kopalni. Już pierwszego dnia po ujawnieniu katastrofy zachodziła sprzeczność pomiędzy doniesieniami z ogłoszonymi przez dyrekcję kopalni, która określiła liczbę zasypanych górników na 102, a obliczeniami samych górników, którzy od razu twierdzili, że liczba ich towarzyszy, znajdujących się w podziemiach przekracza 200. Przypuszczenia górników nie tylko nie były przesadzone, ale nawet nie dochodziły do istotnej liczby ofiar, którą ostatecznie ustalono na podstawie brakujących lamp, przy pomocy których górnicy pracują pod ziemią. Ponieważ każda lampa jest imiennieznaczona, stwierdzono, obecnie oficjalnie, że w kopalni pozostało 261 górników. Ponieważ 10 zabitych już wydostano pierwszego dnia, a trzech górników postradało życie przy akcji ratowniczej,

ogólna liczba ofiar tej strasnej katastrofy wynosi 273.

Katastrofa w Grasford jest więc w obecnym stuleciu trzecią najstraszniejszą co do rozmiarów katastrofą kopalnianą Wielkiej Brytanji. Najokropniejszą katastrofą była eksplozja w kopalni Senghenydd w południowej Walji w roku 1913, podczas której zginęło 439 górników. Drugą z rzędu co do rozmiarów katastrofą, była eksplozja w kopalni Hutton w północnej Walji w r. 1910, podczas której zginęło 344 górników.

Nadziej na uratowanie któregośkolwiek z zasypanych górników, niema już żadnej. Nieszczęśliwi górnicy znajdują się już od przeszło 80 godzin pod ziemią, otoczeni zewsząd płonącym węglem. Od tego czasu nastąpił szereg dalszych eksplozji. Ogień szerzy się w kurytarzach i na odległości 20 metrów od miejsc, objętych pożarem. Ściany węgla są rozżarzone do czerwoności, co sprawia wrażenie istnego piekła.

W obawie, że akcja ratownicza może

pociągnąć za sobą dalsze ofiary, a rozszerzenie się pożaru zagrażać może całej kopalni, wszelkiej akcji ratowniczej zabroniono i przystąpiono do zasypywania tej części kopalni, która jest objęta ogniem. Jest wątpliwe, aby wogóle kiedykolwiek ją znowu otwarto.

Wrażenie tej katastrofy jest spotęgowane przez fakt zatargu, jak toczy się właśnie w chwili obecnej o płace górników walijskich. Presja moralna całego społeczeństwa na właścicieli kopalni w kierunku zadośćuczynienia żądaniom górników jest bardzo silna.

Londyn, 25. 9. PAT.

W kop. „Grasford” ukończono zabieg hermetycznego uszczelniania przy pomocy piasku i cementu zamurowanych kurytarzy kopalni. Rozpoczęto identyfikowanie wydobytych na powierzchnię trupów i ogłoszono listę górników, żywcem po- grzebanych.

Wydano surowy zakaz palenia na terenie katastrofy z dwz z szybów wciąż u- latnia się gaz.

Czas odnowić przedpłatę na październik

Tragiczny finał sporu rodzinnego

Łcha sądowe przypadku zabójstwa w Szopienicach

Sąd Okręgowy w Katowicach rozpatrywał w ub. wtorek niezwykle sprawę o nieumyślne zabójstwo. Na ławie oskarżonych zasiadli niekarani dotychczas robotnik Teofil Trefoński z Szopienic.

Szwagier oskarżonego, niejaki Paweł Kozak z Małej Dąbrowki już kilkakrotnie karany

za różne przestępstwa, zazdrościł swej siostrze szczęścia i stałe młode małżeństwo prześladował. Wraz z kompanami napadał na mieszkanie oskarżonego, wybił w oknach szyby i chciał bić siostrę i szwagra. Rodzina Trefońskiego żyła więc stale pod terorem Kozaka.

Pewnego dnia Kozak wraz z kilkoma osobnikami, między którymi znajdował się również niejaki Słotwiński z Szopienic, napadł jak zwykle na mieszkanie Trefońskiego. Stanąwszy przed mieszkaniem, zatłoczyli naprzód w ohydny sposób oskarżonego, wyzywać. Następnie „tradycyjnym zwyczajem” Słotwiński postanowił powybijać szyby kamieniami.

Wobec tego Trefoński dobył z szuflady flower 6 mm., który znalazł w czasie powstania, i strzelił w kierunku Słotwińskiego, raniąc go lekko w prawy obojczyk.

Słotwiński jednak nie udał się natychmiast do lekarza, lecz poszedł do domu. Miało to fa-

talne następstwa. Po kilku dniach bowiem dostał zakażenia krwi i po strasznych męczarniach zmarł.

Na rozprawie oskarżony do winy się przyznał, tłumacząc się tem, że nie zamierzał Słotwińskiego pozbawić życia, lecz chciał tylko awanturników nastraszyć. Opisywał przytem w dosadny sposób prześladowania, na jakie był narażony ze strony swego szwagra Kozaka. Jako świadek zeznawała żona oskarżonego, która zalewając się łzami, opisała przebieg zajścia. Wezwany jako świadek szwagier oskarżonego, Kozak skorzystał z przysługującego mu prawa i odmówił składania zeznań przeciwko swemu szwagrowi.

Sąd po rozpatrzeniu sprawy, skazał oskarżonego na dwa lata więzienia, a wzięwszy pod uwagę niezwykle okoliczności, wśród których dokonano zabójstwa, zawiesił wykonanie kary na 3 lata. (s)

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11, — tel. 349-81.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH.

ŚRODA: „Zwycięzcy krzyży”.
CZWARTEK: g. 20 „Zwycięzcy krzyży”.
SOBOTA: g. 20 „Zwycięzcy krzyży”.
NIEDZIELA: g. 16 „Człowiek pod mostem”.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO NA PROWINCJI.

CHORZÓW: wtorek: g. 15 „Lilla Weneda” (dla szkół).

TARN. GÓRY: piątek: g. 19.45 „Człowiek pod mostem”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

KATOWICE. Capitol: „Romans Mańki Greszyny”.
Casino: „365 żon króla Pauzole”. Colosseum: Challenge i mecz Polska — Niemcy. Mecz Max Baer — Primo Carnera. Pałac: „Przedmieście”. Rialto: „Karnawał i miłość”. Union: „Nie będziesz kurtyzaną”.

CHORZÓW. Colosseum: „Walc wiośenny” i „Młodość pod terorem”. Apollo: I. „Morderstwo z zazdrości”. II. „W obronie prawa”. Roxy: „Dziewczę z nad Wogi” i „Falszywy strzał”.

KINA W RYBNIKU.

Pałac: „Tajemniczy jeździec”. Apollo: „Fantomas”.

RADJO.

ŚRODA, 26 WRZESNIA 1934 R.

Katowice. 6.45 Audycja poranna. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Wiadomości meteorologiczne. 12.10 Zespół salomowy. 13.05 Płyty. 15.35 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Ks. dr. Bolesław Rosiński: „Bóstwo Chrystusa w świetle Ewangelii”. 16.00 „Z dzieł walców” — reportaż muzyczny. 17.00 Recital śpiewaczy. 17.25 Płyty. 17.50 Poradnik sportowy. 18.00 „Sztokholm” — miasto tysiąca wysp. 18.15 Koncert kameralny. 19.00 Muzyka lekka. 19.30 Muzyka lekka. 19.50 Wiadomości sportowe. 20.00 Recital śpiewaczy. 20.30 Płyty. 21.00 Koncert szopenowski w wyk. Zbigniewa Drzewieckiego. 21.00 Pogadanka o Danii. 21.40 Koncert muzyki duńskiej. 23.05 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

— PRZEDŁUŻENIE ZAPISÓW NA PIELGRZYMKE DO ZIEMI ŚWIĘTEJ. Z uwagi na wielkie zainteresowanie ostatnią w roku bieżącym pielgrzymką do Ziemi Świętej, która wyrusza ze Lwowa dnia 10 października — Liga Katolicka w Katowicach (Piłsudskiego 59) przedłuża zapisy do dnia 30 bm. włącznie.

— CHOROBY NA ŚLĄSKU. W czasie od 9 do 15 września br. zanotowano na terenie Województwa Śląskiego następujące choroby zakaźne: dur brzuszny 7, czerwotka 4, pociąg 21, błonica 21 (1), odra 4, róża 2, krztusiec 1, gruźlica 7 (13), jaglica 3, wodowstręt 1.

— REWIZJA KASY GMINNEJ W PRZELAJCIE. Starostwo katowickie w związku z niedomaganiem ostatnimi w administracji gminnej w Przelajcu, przeprowadziło rewizję kasy gminnej, trzymając wynik rewizji z pewnych przyczyn w tajemnicy. (sim)

— ZASTĘPCA KOMISARZA DEMOBILIZACYJNEGO inspektor Seroka powrócił z urlopu wypoczynkowego i objął urządowanie.

— KOP. „FICINUS” PÓJDZIE POD MŁOT. Na pokładzie węglowym w głębokości 206 mtr. ukończono przekop główny, prowadzący z kop. „Richtera” do kop. „Ficinus”. Przekop długości 800 mtr. wykonano w 6 miesiącach. Wobec tego zjazd górników kop. „Ficinus” obecnie odbywać się będzie na szybie Bańgów i szbach kopalni „Richtera”. Na kop. „Ficinus” pozostanie tylko jeden szyb powietrzny i centrala energii elektrycznej. W ślad za kop. Knoffa i kop. „Ficinus” ulegnie rozbiorce. (sim)

— NOWE BARAKI DLA EKSMITANTÓW W SIEMIANOWICACH. Związek właścicieli nieruchomości w Siemianowicach wykończy budowę pierwszego baraku przy ul. Cmentarnej dla eksmitowanych lokatorów, którzy, mając dochody, nie chcą płacić czynszu komornego. Nowy barak będzie miał 6 pomieszczeń dla lokatorów. (sim)

— POTRĄCONY PRZEZ TRAMWAJ. W dniu 24 bm. rano na ul. Wolności w Świętochłowicach potrącony został przez przejeżdżający tramwaj, 48-letni Wincenty Malajka, zam. w Świętochłowicach przy ul. Szkolnej 1. Malajka upadł na bruk i doznał poważnych okaleczeń na głowie. Odstawiono go do szpitala hutniczego w Świętochłowicach.

— DWUDNIOWA WYCIECZKA DZIECI SZKOLNYCH DO KRAKOWA I WIELICZKI. Miejska Kasa Oszczędności w Katowicach nagrodziła 108 dzieci katowickich szkół powszechnych za składanie oszczędności w kasie. Dzieci te na koszt Miejskiej Komunalnej Kasy Oszczędności w Katowicach wyjeżdżają na dwudniową wycieczkę krajoznawczą do Krakowa i Wieliczki. Wycieczka wyjeżdża dnia 27 września z Katowic o godz. 5.10 rano, przyjazd z powrotem nastąpi 28 września o godz. 21.30.

Jubileuszowy numer „POLONII”

Jutro, jako w 10-tą rocznicę wyjścia pierwszego numeru „Polonii” (w dn. 27 września 1924 r.), ukaże się jubileuszowy numer „Polonii” w objętości 40 stron, obficie ilustrowany. W dziale publicystycznym i literackim tego numeru ukażą się artykuły i feljetony pióra: prof. Stanisława Grabskiego, pisma Stanisława Strońskiego, prof. Władysława Konopczyńskiego, ks. d-ra Szramka, ks. d-ra Ja-

na Piwowarczyka, Kornela Makuszyńskiego, Adolfa Nowaczyńskiego, senatora Wojciecha Korfante, pierwszego redaktora „Polonii” Władysława Zabawskiego, Ireny Panenkowej, Wincentego Ogrodzińskiego, d-ra Tadeusza Kiełpińskiego, prof. Stefana M. Stońskiego, dyr. Piotra Pampucha, „Albiona”, Marjana Grzegorzycy, Jotesa, „Niejakiego X.” Bol. Pałędzkiego i w. in.

Bezrobotny Froncek w Sosnowcu!

Konkurs dla prenumeratorów „Siedmiu Groszy”

W piątek, 28 bm. od godziny 11-tej do 12-tej w południe, bezrobotny Froncek przyjeżdża do Sosnowca i spacerować będzie na ulicach 3 Maja, Modrzejowskiej, 1 Maja. Odwiedzi również nasz Oddział przy ul. 3 Maja nr. 5.

Kto z prenumeratorów pierwszy go zdemaskuje, otrzyma nagrodę w kwocie 10 zł.

Froncka rozpoznać można przez to, że nosi on w butonierce marynarki, po prawej stronie, znaczek L. O. P. P.

Kto z prenumeratorów w jakimś nieznajomym przechodniu rozpoznałby Froncka, winien do niego grzecznie przystąpić z zapytaniem:

— Przeczyszam, czy mam zaszczyt z panem Fronckiem z „Siedmiu Groszy”?

Froncek zobowiązany jest odpowiedzieć:

— Tak!

Prenumerator „Siedmiu Groszy”, po otrzymaniu potakującej odpowiedzi, legitymuje się przed Fronckiem swoją kartą abonamentową. Froncek robi sobie notatki, oddaje kartę i równocześnie wręcza prenumeratorowi kartkę, upoważniającą go do odebrania nagrody w oddziale naszym w Sosnowcu, ul. 3 Maja 5.

Co tydzień Froncek bawić będzie w innej miejscowości.

Szukajcie Froncka, bo łatwo zdobyć w ten sposób nagrodę. (n)

Z sali sądowej w Katowicach

Strzały na kopalni „Hillebrandt” — Samosąd przemysłników

Sąd Okręgowy w Katowicach rozpatrywał w ub. wtorek szereg spraw. M. i. zasiedli na ławie oskarżonych bezrobotni z Nowej Wsi Henryk Brol, Augustyn Drozd, Eryk Bąk, Józef Wróbel, Herbert Duda, Robert Zawadzki, Paweł Wróbel i Wincenty Kisiel, którym akt oskarżenia zarzucał usiłowane zabójstwo stróża kopalni „Hillebrandt” w Nowej Wsi. Znaną jest powszechnie rzeczą, że bezrobotni z Nowej Wsi zbierają na haldzie tej kopalni węgiel, a często kradną także z tej kopalni stare żelazo. Wobec tego dochodzi tam często do awantur pomiędzy bezrobotnymi a stróżami kopalni.

W kwietniu br. wybrali się oskarżeni na kradzież węgla, zostali jednak przez stróżów spostrzeżeni. Wobec tego udali się w nocy na kradzież żelaza, jednak ta wyprawa znowu im się nie udała.

Ponieważ oskarżeni zamierzali rzucić się na stróżów, ci kilkakrotnie wystrzelili na postrach. Wówczas padły także strzały ze strony bezrobotnych, których zebrano się na miejscu zajścia w międzyczasie około 50. Ponieważ u oskarżonego Broła znaleziono później rewolwer, zachodziło podejrzenie, że to właśnie on strzelał.

Oskarżeni przyznali się do tego, że zamierzali kraść węgiel i żelazo, tłumacząc się nędzą. Jeden z oskarżonych powiedział: „Nie mamy pracy i kradniemy nie z rozkoszy, lecz z nę-

dzy”. Zaprzeczali jednak stanowczo, jakoby ktokolwiek strzelał do stróżów kopalnianych. Ponieważ świadkowie zeznania oskarżonych potwierdzili, sąd skazał wszystkich oskarżonych na 3 miesiące więzienia, nie zawieszając im wykonania kary, gdyż wszyscy prawie byli już za podobne przestępstwa karani.

Znani strażnicy granicznej przemysłnicy z Czeladzi, Henryk Błaszczak, Zbysław Mroloch, Józef Widórski, Mieczysław Sajdak i Łucjan Witkowski wybrali się na zabawę taneczną do Bańgowa. W drodze spotkali także przemysłnika Tadeusza Rychtera, z którym mieli do załatwienia stare porachunki. Mianowicie swego czasu dali mu towar do sprzedania, Rychter jednak towar sprzedał, a pieniądze przepił. Ponieważ poszkodowani nie mogli dochodzić swych pretensyj sądowo, postanowili sami to załatwić. Spotkawszy więc Rychtera, powalili go na ziemię i biciem zmusili go do wydania przemysłnikom rodzynek oraz 10 zł. gotówki.

Za to zasiedli w ub. wtorek na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Katowicach. Na rozprawie tłumaczyli się tem, że mieli słuszne pretensje do Rychtera, gdyż on ich oszukał.

Sąd skazał osk. Błaszczaka, Mrolocha i Witorskiego na 8 miesięcy więzienia i Sajdaka oraz Witkowskiego na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem wykonania kary na 3 lata. (s)

Tajemniczy mord pod Zawierciem

Przypuszczalny sprawca został aresztowany

Z Zawiercia donoszą, że w ub. poniedziałek we wsi Będzusz, gm. Pińczycze, dokonano skrytobójstwa na osobie 70-letniego wieśniaka Wojciecha Kidawy z Markowic.

Kidawa zatrzymał się u swego przyjaciela Szczepana Wrony, z którym prowadził ożywo-

ną rozmowę. W pewnej chwili padł strzał, a kula rewolwerowa trafiła Kidawę w serce. Nieszczęśliwy zmarł na miejscu.

Zawiadomiona o morderstwie policja przeprowadziła śledztwo i aresztowała syna Wro-

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 3.

TEATR MIEJSKI W SOSNOWCU.

Środa, dnia 26 bm. o godz. 16.30 „Stefek” dla młodzieży szkolnej. Ceny biletów od 25 gr. do 60 gr. O godzinie 20.15 „Stefek”.

KINA W ZAGŁĘBIU:

SOSNOWIEC. Zagłębie: „Gra zmysłów”. Pałac: „Car szaleniec”. Eden: „Czterech dzentelmenów”. BEDZIN. Światowid: „Bokser i dama”. Nowości: „Królowa Krystyna”. Apollo: „Sprawa kap. Dreyfusa”. DĄBROWA. Bajka: „Nowoczesny Robinson”. Tęcza: „Zaledwie wczoraj”. Ars: „Ukradziony człowiek”. CZELADZ. Czary: „Nocny lot”.

— KOBIEȚA POD TRAMWAJEM. 25 bm. na ulicy czeladzkiej w Będzinie 50-letnia Cieslikowa z Będzina, wpadła pod tramwaj. Ranną umieszczono w szpitalu 24 bm. W Sosnowcu na ul. Mościckiego wpadł pod tramwaj 12-letni Dawid Guterman z Sosnowca, który odniósł ciężkie obrażenia ciała, oraz odcięcie lewej stopy.

— IMPORT TOWARÓW REGLAMENTO-WANYCH. Izba P. H. do 2 paźdz. przyjmuje podania o zezwolenie na przywóz towarów reglamentowanych na IV kwartał.

— PROCES KOMUNISTÓW W CZELADZI. Wczoraj 25 bm. w sądzie grodzkim w Czeladzi toczył się proces przeciwko kilku młodym kolporterom komunistycznych ulotek. Po zeznaniach świadków skazano Stefana Kotulę i Józefa Śliwińskiego po 8 mies. aresztu i 100 zł. grzywny, pozostałych zaś sąd uniewinnił.

— WYSTAWA. Okręgowe Towarzystwo Organizacji i Kółek Rolniczych w Będzinie, urządziła w Strzemieszycach w dn. 30 bm. oraz w dwa dni następne wystawę produktów rolnych, warzyw i owoców. Na wystawie znajdują się eksponaty z różnych części Polski.

— KRADZIEŻE. P. Stefanowi Sobczykowi z Zabkowic skradziono rower, a Fr. Rejdono- wi z Dąbrowy garderobę, wart. 300 zł.

— NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK W ZAWIERCIU. Szofer firmy „E. Erbe” w Zawierciu wioząc ładunek węgla samochodem ciężarowym najechał na 72-letnią Czajkowską Teklę (Kościuszki 11). Staruszkę oddano pod opiekę lekarską. (hu)

Kronika Olkuska

— PRZED SPRAWĄ O NADUŻYCIA W KASIE STEFCZYKA. Na sesji wyjazdowej sądu okręgowego z Sosnowca w Skale w czasie od 1. do 7. 10. r. b. m. in. będzie rozpatrywana sprawa o nadużycia w kasie Stefczyka w Będkowicach koło Ojcowa, popełniane w ciągu dwóch lat przez zarząd tej kasy. (o)

— NOWA PLACÓWKA W OLSZUSZU. Fundusz bezrobotnych w Sosnowcu czyni starania o utworzenie w Olszuszku ekspozytury pośrednictwa pracy. Przeprowadzona w tej sprawie konferencja z p. starostą w Olszuszku przedstawicieli funduszu pracy z Sosnowca, p. Meyera, dała pomyślne wyniki. (o)

O redukcję w hucie „Batorego”

W ub. wtorek odbyła się u komisarza demobilizacyjnego w Katowicach konferencja w sprawie wniosku huty „Batorego” w Wielkich Hajdukach o redukcję 510 robotników. Komisarz demobilizacyjny zapowiedział zbadać sprawę na miejscu, poczem wyda odpowiednią decyzję.

Bezpłatny wstęp do kina dla prenumeratorów „Siedmiu Groszy”

W ub. poniedziałek korzystali z bezpłatnego wstępu do kina prenumeratorzy „Siedmiu Groszy” zamieszkali w Dębie, którzy za okazaniem karty abonamentowej bezpłatnie oglądali dwa słiczne filmy, wyświetlane w kinie „Dębina”.

W nadchodzący piątek z bezpłatnego wstępu do kina korzystać będą mogli prenumeratorzy Katowic.

W kinie „Capitol”, w dużej sali, która pomieścić może 2.000 osób, w piątek 28 bm. o godz. 14.30 wyświetlany będzie film produkcji sowieckiej, p. t. „Romans Mańki Greszyny”, według słynnej powieści Finna.

Film przedstawia tragedię córki biednego szewca rosyjskiego oraz niemieckiego żołnierza Müllera. Poza wyświetlaniem głównego filmu, wyświetlane będą również dodatki.

Dla prenumeratorów „Siedmiu Groszy” wstęp bezpłatny na wszystkie miejsca. Zamiast biletu wstępu, prenumeratorzy „Siedmiu Groszy” legitymują się kartą abonamentową. (ii)

Trzej mordercy ś. p. Garnarczówny zrzucają winę jeden na drugiego

We wtorek, w drugim dniu procesu o zamordowanie służącej Garnarczówny w maju br. w mieszkaniu dr. Nuessenfelda przy ul. Potockiego w Krakowie i o rabunek na sumę 90.000 zł., zeznawał **Bobrzecki**.

Bobrzecki zeznawał cicho, niezbyt zrozumiale i niejasno. Niektóre jego zeznania były w niezgodzie z tem, co mówił w śledztwie, przyczem często zasłaniał się **niepamięcią**, a winę zwał na dwu swoich współników. Na zapytanie adw. Bardla oświadczył, że zabójstwo było wyjściem poza zakreślone plany. Przypuszcza on, że i jego współnicy nie myśleli, by napad miał skończyć się tak tragicznie. Zapytany przez obrońcę, czy prawdą jest, że wstawał w nocy z łóżka i chodził po mieszkaniu, nie zdając sobie z tego sprawy, że zatem jest **lunatykiem**, Bobrzecki odpowiedział, że tak jest istotnie. Zadawał następnie pytania obrońca Schenkirzyka dr. Aschenbrenner, który starał się dowiedzieć, że Bobrzecki był przywódcą wyprawy. Na to obrońca Bobrzeckiego dr. Bardel odpowiada, że równie dobrze przywódcą szajki mógł być Schenkirzyk.

Dalszymi pytaniami obr. Aschenbrenner wykazywał, że Bobrzecki poinformował współników o stanie majątkowym dr. Nuessenfelda. Doniec wszedł do mieszkania dra Nuessenfelda pod pozorem doręczenia paczki, a paczkę tę przygotowano w mieszkaniu Bobrzeckiego. Gdyby nie było Bobrzeckiego, Schenkirzyk nie poznałby był Dońca. Na to znowu obrońca Bobrzeckiego dr. Bardel wskazał, że Schenkirzyk, gdy napad nie udał się w sobotę, radził iść w niedzielę, Schenkirzyk przygotował plastelinowe odciski palców, by zatrzeć ślady, Schenkirzyk adresował kartkę na pakunek itd. Obr. Bardel konkluduje więc, że równie dobrze za przywódcę i aranżera można uznać Schenkirzyka.

Koło godz. 11 trybunał przystąpił do przesłuchiwania trzeciego oskarżonego Schenkirzyka. Na wstępie swych zeznań przyznaje się on do popełnienia rabunku. W zeznaniach swych Schenkirzyk przyznaje, że często mówili z Bobreckim o kradzieżach, ale było w tem wiele fantazji. Swego rodzaju nowością w zeznaniach Schenkirzyka było pewne twierdzenie, które padło z jego ust. Mianowicie twierdził on, że w sobotę na dwa dni przed zabójstwem, gdy nie mogli mimo usiłowań przystąpić do czynu, Doniec powiedział, że „to nie jest robota” i, że on sam w takim razie pójdzie. W toku dalszych zeznań Schenkirzyk bronił Bobreckiego. Twierdził on, że decydowali wszyscy trzej, nie można więc mówić, by Bobrecki był przewodnikiem. W czasie tych zeznań dr. Aschenbrenner wtrąca uwagę: Niech pan myśli o sobie, a nie o Bobreckim! Również przewodniczący, sędzia Piłarski, zwraca Schenkirzykowi uwagę, że przyjaźń na ławie oskarżonych nie jest dobra.

Opisując napad, Schenkirzyk twierdzi, że nie dotknął wogóle Garnarczówny i nie interesował się nią, bo to była rzecz Dońca.

Na pytanie prokuratora Schenkirzyk nie

umie wytłumaczyć jasno, dlaczego przedtem przyznawał się tylko do kradzieży, a obecnie przyznał, że dopuścił się rabunku. Schenkirzyk nie odpowiada również, kto podzielił rolę, mówi jednak, że Doniec miał za zadanie

załatwić się z Garnarczówną, Bobrecki miał kraść, a on zacierać ślady. Do pytań, na które Schenkirzyk nie odpowiedział, należy również pytanie mec. Hofmoki-Ostrowskiego, dlaczego nie uciekli po dokonaniu czynu. (pa)

Co popchnęło dziecko do samobójstwa? Desperat jest synem reemigranta

Jak donosiliśmy, w Dąbrowie 15-letni Zygmunt S. usiłował popełnić samobójstwo, wieszając się na sznurku w korytarzu domu nr. 6, przy ul. Szkolnej, gdzie mieszka.

Fakt zamachu, popełnionego przez 15-letniego chłopca, wzbudził olbrzymie poruszenie w mieście, przyczem krążą różne wersje na temat powodów tego rozpaczliwego kroku chłopca. Niestety policja nie zdołała uchylić

rąbka tajemnicy, ponieważ desperat milczy, a rodzina... też milczy. Chłopak wraz z rodzicami wrócił niedawno z Francji. Od tego czasu ojciec pozostaje bez pracy, jednak stosunki w rodzinie reemigranta nie są tak złe, ażeby usprawiedliwiać czyn chłopca. Przypuszczać należy jednak, że mimo przeszkód władze stwierdzą wreszcie faktyczny powód desperackiego kroku dziecka.

Fatalne skutki pokazu floweru Nieszczęśliwy wypadek koła Szarleja

W ub. poniedziałek doszło w Szarleju do tragicznego wypadku, spowodowanego przez nieostrożne obchodzenie się z bronią. Krytycznego dnia w pobliżu dworca kolejowego wybrał się na polowanie na kuropatwy 34-letni Franciszek Biadacz, zam. w Buchaczu, przy ul. Nowodworskiej 16. Po zastrzeleniu trzech

ptaków, zbliżył się do „myśliwego” 22-letni Augustyn Peikert, zam. w Szarleju przy ul. Dworcowej 4. Biadacz, zobaczywszy znajomego, postanowił mu pokazać swą broń.

Nagle w czasie tego pokazu padł strzał, który ugodził Peikerta w brzuch. Ranny runął nieprzytomny na ziemię.

Choroba nerwów popchnęła go do samobójstwa

Jak donosiliśmy w ub. sobotę, w lesie obok Kaźmierza miał miejsce wypadek wstrząsającego samobójstwa, popełnionego przez 32-letniego Mieczysława Role, robotnika kopalni „Kaźmierz”.

Rola udał się do pobliskiego lasu i tu położywszy się na ziemi, przywiązał sobie nabój dynamitowy do paska na brzuchu, poczem zapalił lont.

Nabój, wybuchając, wyrwał desperatowi wnętrzności, które rozprysły się na wszystkie strony.

Miejscowa policja, która prowadzi śledztwo, dotychczas nie zdołała stwierdzić przyczyn strasznego kroku. Jak nas jednak informują z innej strony, Rola, który pracował i nie miał żadnych przykrości, ani też przeżył, cierpiał na rozstrój nerwowy, a w przystępie depresji zdradzał przed kolegami chęć popełnienia samobójstwa.

Zjazd Naukowej Organizacji został odroczone

Jak się dowiadujemy, mający się odbyć końcem września III. Polski Zjazd Naukowej Organizacji, został odłożony do marca 1935 r. W związku z powyższym w międzyczasie odbędą się w Katowicach w Śląskich Zakładach Techniczno-Naukowych i w Sosnowcu w Izbie Przemysłowo-Handlowej, poczynając od 15-go października, specjalne cykle prelekcji przy udziale rzeczoznawców organizacyjnych. Cykle te mają za zadanie zaznajomienie przedstawicieli organizacji gospodarczych, przedsiębiorstw i instytucji z najnowszymi metodami, powodującymi podniesienie rentowności przedsiębiorstw, usprawnienie gospodarki i administracji.

Cykl w Sosnowcu zostanie otworzony przez Dyrektora Instytutu Naukowego Organizacji i

Kierownictwa p. w. Mileskiego z Warszawy w Katowicach. Otwarcia dokona insp. J. Zotta-szek, prezes Sekcji Administracyjnej Śląskiego Koła Naukowej Organizacji, która patronuje tej imprezie na Śląsku. Udział w prelekcjach biorą doradcy organizacyjni pp. inż. Guzik, inż. Bajkowski, mgr. K. Barliński, M. Kasiński, oraz pp. prof. Biegeleisen z Krakowa, inż. A. Kwieciński z Nikiszowca, inż. Kohel z Goduli, dr. Zieleniewski z Koncernu Wspólnoty Interesów, inż. Jakobi z Modrzejowskich Zakładów, E. Górski, księgowy przysięgły i inni. Karty wstępu wydaje Katowicka Delegatura Instytutu, Mikołowska 15a, tel. 314-30. W cyklach zgłosiły udział najpoważniejsze instytucje Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego.

Siódma ofiara katastrofy w Rudzie Śląskiej

Dnia 24 bm. zmarła w szpitalu w Bielszowicach Elżbieta Związek, zam. w Bielszowicach. Zmarła odniosła ciężkie poparzenia w czasie strasznego katastrofy, jaka wydarzyła się w dniu 22 bm. na hałdzie kopalni „Wolfgang Wawel” w Karol Emanuel. Jest to już siódma ofiara strasznego wypadku.

Epidemia dyfterji w Katowicach

W związku z wybuchem dyfterji wśród działu szkolnej w Katowicach śląskie władze szkolne w porozumieniu z lekarzem powiatowym w Katowicach zarządziły czasowe zamknięcie Publicznej Szkoły Powszechnej im. Marji Konopnickiej w Katowicach do 30 września br. włącznie. W międzyczasie przeprowadzona będzie gruntowna dezynfekcja całego gmachu. Normalna nauka rozpocznie się dnia 1 października.

Straszna śmierć kolejarza

Strasznemu wypadkowi uległ w tych dniach w Czeskim Cieszynie 30-letni kolejarz, Jan Poncza. Przechodząc przez tor kolejowy, dostał się obcasem pomiędzy dwie szyny i nie mógł się uwolnić. W tej chwili nadjechała lokomotywa, która porwała go pod koła i zmiażdżyła głowę i nogi. Nieszczęśliwy osierocił młodą żonę i nieletnie dziecko.

Lustracja „Manny”

W związku z podniesionymi przez nas kilkakrotnie zarzutami w sprawie dostarczanego bezrobotnym chleba z piekarni „Manna” (m. in. dostarczono w jednym wypadku chleb z zapalniczką benzynową) p. wicewojewoda śląski zwiedził w dniu 24 bm. piekarnię, przyczem zwrócił szczególną uwagę na stronę higieniczną i sanitarną urządzeń magazynów. Mamy nadzieję, że już więcej po tej lustracji nie będzie dostarczało się bezrobotnym złe wypiekane chleba itp.

Przed zamknięciem kopalni „Karol” Czy robotnicy otrzymają pracę

Wśród robotników kop. „Karol” w Zagórze pod Sosnowcem ogromne zaniepokojenie wywołuje niepewność jutra. Zbliża się bo 15 października, a dotychczas nie wiadomo, czy kopalnia zostanie uratowana od zagłady.

Inspektor pracy konferuje w tej sprawie z przedstawicielami Tow. Sosnowieckiego, jednak jak dotychczas wyników żadnych niema. W sprawie kop. „Karol” przyjeżdża w tych dniach do Zagłębia p. Korsak z departamentu górniczego w Warszawie, który na miejscu przeprowadzi rozmowy ze stronami zainteresowanymi.

Związek górników stara się usilnie o utrzy-

manie w ruchu „Karola”, który jest jedyną czynną kopalnią na terenie gminy Zagórze. W razie zamknięcia tego ostatniego warsztatu pracy, Zagórze upodobniłoby się pod wzglę-

dem bezrobocia do Zawiercia. Jeżeliby jednak nie udało się uratować kopalni od zagłady, to starania pójdą w kierunku zatrudnienia robotników z „Karola” na innych kopalniach.

W sobotę cały Chorzów szukał „bezrobotnego Froncka” z „Siedmiu Groszy”, a p. Karol Wilk, który go pierwszy poznał i zdemaskował, otrzymał 10 złotych od naszego Wydawnictwa. Na ilustracji tłumy polujących na Froncka. (Ag. Fot. „Polonji” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.)

Krwawa bójka w Jaroszowicach Jedna osoba ciężko ranna

W ub. poniedziałek w nocy doszło w Jaroszowicach, w pow. Pszczyńskim, do krwawego zajścia, w czasie którego dwie osoby zostały ranne.

Około godz. 23.30 obok gospody wiejskiej Garnarcz przechodzili Piotr Kucok

oraz Wincenty Mroczek, zam. w Starym Bieruniu. Z niewyjaśnionej do tej pory przyczyny doszło między nimi do kłótni, w którą wchodziło się kilku innych osobników. Naturalnie doszło w krótkim czasie do bójki. W czasie zajścia jeden

z nieznanymi osobników wystrzelił kilkakrotnie z rewolweru w stronę Mrocza, raniąc go w nogi. Po zajściu nieznajomi oddalili się w stronę lasu Jasieli. Rannemu udzielił pierwszej pomocy dr. Rybok ze Starego Bierunia.

Krwawy nożowiec przed sąd m w Sosnowcu

W rodzinie Michalskich, mieszkańców Sosnowca od dłuższego już czasu panowały na tle nieporozumień rodzinnych ostre scysie, których przyczyną był zięć ich, Alfred Bulica, mieszkaniec Sosnowca.

Bulica przez cały okres pożycia małżeńskiego w niemilośliwy sposób torturował swą żonę, córkę Michalskich, co było powodem ciągłych napominań zmartwionych tem rodziców, a nawet niekiedy, słusznych zresztą, energiczniejszych interwencji. Doszło ostatecznie do tego, że żona zmuszona była opuścić męża i zamieszkać u swych rodziców.

Niezadowolony z takiego obrotu rzeczy Bulica, ciągle napastował Michalskich.

Pewnego razu Bulica spotkał swego teścia — Jana Michalskiego, z którym wszczął awanturę. Stojący w pobliżu syn Michalskiego, Eugeniusz, widząc do czego zdąża Bulica, stanął w obronie napastowanego ojca, chcąc incydent ten złagodzić. W tem stała się rzecz wprost nieoczekiwana. W rękę Bulicy błysnął nóż, którym Bulica zadał kilka ciężkich ciosów Eugeniuszowi M.

Krwawa ta rozprawa znalazła swój epilog przed sądem grodzkim w Sosnowcu, który skazał Bulicę na 6 miesięcy więzienia.

Meczennica w Koronie

68)

— Nie potrzebuję się niczego obawiać, to, co słyszeliście, odnosi się do zupełnie czegoś innego! Ale możemy załatwić wszystko w zgodzie. Ile żądacie za chłopca?

— Jest to zręczny chłopiec i można mieć z niego pociechę. Nazywa się Luccheni. Mam go od starej Fogli, od której dowiedziałem się, że jego ojciec — hm — jego ojciec...

— Kto jest jego ojcem?

— Zapewne... Malatesta! On bowiem przyniósł chłopca Fogli!

— A zatem krew prawdziwych zbrodniarzy! Ile chcecie za niego?

— Pięć tysięcy lirów!

— Oszalałeś, mój przyjacielu! Dam ci trzy tysiące i ani grosza więcej!

Rotto zgodził się wreszcie i wyciągnął rękę po pieniądze.

— Zaraz! — rzekł Ramiro. — Napiszcie mi najpierw, czarne na białem, że sprzedajecie mi chłopca, potem jego imię i nazwisko i nazwiska rodziców!

— Fatalny dokument! — szepnął Rotto. — Mogłoby mnie zaprowadzić do więzienia!

— Bez tego dokumentu nie kupię chłopca. Piszcie, co wam podyktuję!

Rotto, chciwy na pieniądze, wziął kawałek papieru, leżący na stole i napisał następujące, przez Ramira podyktowane słowa:

„Dzisiejszego dnia sprzedałem hrabiemu Piotrowi Barinowi z zamku Osterno chłopca, nazwiskiem Luigi Luccheni. Jest on, podług zapewnień wdowy Fogli z Varano-Melegari, synem Ludwika Luccheni i Jakuba Malatesty, przywódcy słowarzyszenia Matji. Ja, Józef Rotto, nauczyłem chłopca sztuki złodziejskiej i jako wykształconego złodzieja sprzedaję go hrabiemu Barinowi za trzy tysiące lirów. Józef Rotto“.

Teraz wszystko było gotowe i czcigodny nauczyciel zgarnął pieniądze.

— Mieszkańcom wsi powiem po prostu, że Luigi uciekł, i nikt się o chłopca troszczyć nie będzie!

Ramiro zwrócił się do chłopca.

— Należysz od tej chwili do mnie! — rzekł poważnie. — Kupiłem cię i mogę z tobą robić, co mi się podoba! Jeżeli mi zawsze będziesz wiernym służył, to będę dla ciebie dobrym, gdybyś mnie jednak raz tylko zdradził lub oszukał, to... wiesz, co to jest?

— dodał, wyjmując z kieszeni rewolwer. — Tem się ludzi zabija! — zawołał Luigi śmiało.

— A znasz to? — zapytał Ramiro, wyciągając z innej kieszeni sztylet. — Tem się też ludzi zabija! — zawołał Luigi z błyszczącymi oczami.

— Widzisz pan, — rzekł Rotto — jaki to sprytny chłopiec! On będzie wiedział, w jaki sposób pozbyć się tych, których się człowiek pozbyć chce!

— Więc w razie zdrady, czeka cię jedno albo drugie! — zagroził Ramiro chłopcu. — Pamiętaj o tem! A teraz pójdź ze mną, nie mamy ani chwili do stracenia!

— Nie zapomnij o mnie! — szepnął Rotto, pochylając się do swego ucznia. — Bo ty staniesz się kiedyś sławnym, ja ci to przepowiadam!

Stary złodziej miał słuszną rację... Luigi Luccheni stał się sławnym, ale sława ta była bardzo smutna.

— Dziękuję! — odrzekł Luigi. — Powiedz pan wójtowi w Varano, — dodał z szyderczym uśmiechem, — że ten chlew to ja podpaliłem! Szkoda, że cała wieś nie spaliła się wtenczas, a dom sierot najpierw!

Rotto osłupiał, ale zanim zdolał odpowiedzieć, Ramiro z chłopcem wyzedł.

Po kilku wyszeptanych słowach do Szkieleta udał się Ramiro przede wszystkim do składu bielizny i ubrań dziecięcych i kupił swemu małemu sługaczemu wszystko, co mu było po-

trzeba, a mianowicie ładną liberję i czapeczkę, obszywaną złotym galonem.

Luigi był zachwycony. Tak pięknych rzeczy nigdy jeszcze nie widział!

Teraz poszedł Ramiro z nim w stronę kościoła i wkrótce też ukazała się Felicja, spokojna, ale blada, ze śladem łez na swej pięknej smutnej twarzy.

— Ramiro, — rzekła, biorąc ramię męża, — modliłam się tak gorąco i prosiłam Boga, aby pozwolił cesarzowi odkryć prawdziwego złodzieja brylantów! Wtedy okaże się moja niewinność!

Ramiro przygryzł usta. Wszakże tym złodziejem był on!

— Czy chciałabyś, — szepnął — aby złodziej został schwytany i o ile możliwości powieszony?

— Ach nie, nie, ale pragnęłabym tak bardzo, aby cesarzowa uznała moją niewinność!

— Fatalny dokument! — szepnął Rotto

W sercu Ramira, jeżeli o sercu można jeszcze było mówić u tego zbrodniarza, odezwało się na chwilę lepsze uczucie. Był to morderca, oszust, złodziej, nie było zbrodni, którejby on dla własnej korzyści nie popełnił, ale jednak miał jedną dobrą stronę, a tą była jego wielka i prawdziwa miłość dla Felicji!

— I ja też uczyniłem coś dobrego! — rzekł, dając znak chłopcu, aby się zbliżył. — Podczas kiedy ty byłeś w kościele, znalazłem chłopca tego, biednego sierotę, bez domu, bez opieki i przyjąłem go, jako naszego małego sługaczego. Ja ci się podoba Luigi?

Rozpromieniona twarz dziecka bardzo dobre wywierała wrażenie.

Ładny i zręczny chłopiec! — odpowiedziała Felicja.

— Patrz Luigi, — zwrócił się Ramiro do dziecka, — ta pani jest moją żoną! Masz jej służyć wiernie i wypełniać bez namysłu każdy jej rozkaz!

— Jak się nazywasz? — zapytała Felicja.

— Luigi Luccheni!

— Luccheni!

Młoda kobieta zadrżała. Wiedziała, że już raz słyszała to nazwisko, w jakiejś strasznej chwili, ale nie mogła sobie przypomnieć, że było to na owej skale nad rzeką Po, gdy obłąkana kobieta rzuciła ta straszne przekleństwo na wszystkich tych, którzy się wówczas na skale tej znajdowali.

Felicja była tam również...

ROZDZIAŁ XLV.

We wsi Treskawica, położonej pomiędzy Serajewem a Mostarem, niedaleko rzeki Varenta, panowało niezmiernie wzburzenie. W Bośni całej wrzało i kipiało, jak w kotle, Austrija zajęła kraj, przysłała dużo wojska, a chociaż sprawa ta zdawała się być bardzo łatwą, to wkrótce jednak przekonano się, że z Bośniakami nie można żartować. I tak płynęły najpierw

strumienie krwi, zanim uznano tu zwierzchność Austriaków.

W r. 1882 było właściwie najgorzej; Bośniacy starali się wszelkimi sposobami zrzucić jarzmo austriackie i osiągnąć niepodległość, a głównie podburzali ich do tego tureccy duchowni. Nienawiść religijna przyczyniała się do podniecania nienawiści, Bośniacy, jako Mahometanie, nie chcieli katolickiej władzy i zaczęli nawet tu i owdzie mordować bezbronnych katolików. Takie postępowanie było powodem, że więcej wojska austriackiego sprowadzono do Bośni i starano się stłumić bunt.

We wsi Treskawica działy się też rozmaite nadużycia ze strony wieśniaków tak, że dowódca armii okupacyjnej, Filipowicz, stojący kwaterą w Serajewie, uznał za potrzebne wysłać nie całego oddziału żołnierzy w celu zwalczania oporu wieśniaków.

Żołnierzami tymi dowodził młody,

tylko. Przyjmiemy ich więc z należytyim szacunkiem i powiemy, że się poddajemy chętnie...

Zgromadzeni zaczęli teraz uważnie słuchać, domyślali się bowiem, że w słowach sołtysa ukrywa się zupełnie coś innego. Na serjo nie mówiłby tak żaden Bośniak...

Sołtys, Mikołaj Vrana uśmiechnął się i zaczął znowu:

— Jeżeli nie możemy otwarcie walczyć o naszą wolność, to trzeba nam użyć podstępów! Miejcie tylko zaufanie do mnie, wiecie, jak ja kocham naszą ojczyznę! Ałlach jest wielki, a Mahomet jego prorok! On nam pomoże do oswobodzenia Bośni. Idźcie teraz spokojnie od domu, później damy wam znać o wszystkim!

Wieśniacy, bardzo byli zadowoleni. Wiedzieli oni, że żołnierze austriaccy nie opuszczą żywi ich wsi!

Wieczorem tego samego dnia przybyli żołnierze. Stanisław, młody i piękny, jak bożek grecki, jechał na ich czele oglądając się uważnie czy z zasadzki nie czeka ich jaka napaść.

Ale wszystko było spokojne.

Mikołaj Vrana i sześciu najpoważniejszych gospodarzy przyjęli żołnierzy z największą serdecznością i przepraszając za to, co się stało, przyrzekli wszelkie posłuszeństwo cesarzowi austriackiemu i jego armii.

Stanisław zeskoczył z konia i podał Vranie rękę.

— Cieszę się — rzekł — że nie potrzebuję występować tu w roli surowego karciciela. Mój generał dał mi wszelkie prawa postępowania niezależnego w waszej wsi, gdybym więc był was zastał z bronią w ręku, byłbym kazał bez namysłu zburzyć całą wieś. Dobrze, że tak nie jest. Doniosę jutro o wszystkim komendantowi, który bardzo z was będzie zadowolony.

— Dziękujemy panu! — zawołał Vrana, pochylając głowę aż do ziemi.

Ale w oczach jego błysnęła śmiertelna nienawiść.

— Wskażcie mi teraz jaki dom, — odezwał się znowu Stanisław — który możnaby naprędce zamienić w koszary, bo przysłano nas tutaj na cztery tygodnie!

— Takiego obszernego domu nie ma w całej wsi, — rzekł Vrana — ale my wszyscy uważalibyśmy sobie za honor, gdyby wielmożny pan umieścił u nas swoich żołnierzy. Dla jednego lub dwóch znajdzie się w każdym domu miejsca dosyć! Rozpisałem już potrzebne karty i pozwoliłem dla siebie zatrzymać wielmożnego pana! Mój dom, niewielki wprawdzie, jest jednak najwygodniej urządzony.

— Przyjmuję chętnie waszą gościnność, ale musicie jeszcze pomieścić mego sługaczego, podoficera i trzech żołnierzy. Będzie tyle miejsca w waszym domu?

Twarz sołtysa zachmurzyła się. Liczył on na to, że Stanisław sam będzie u niego mieszkał, nie chcąc się jednak zdradzić, zawołał żywo:

— Naturalnie, będzie trochę ciasno, ale to się jakoś już urządzi.

Potem podał Stanisławowi spis mieszkańców, u których żołnierze mieli mieszkać i cofnął się nieco.

Młody oficer spojrzął na kartki.

— Podoficer Dorn! — zawołał.

Maksymiljan wystąpił.

— Masz pan tu nazwiska wieśniaków! — rzekł Stanisław. — I postaraj się o umieszczenie żołnierzy. Żywność powinni dostawać od swoich gospodarzy, ale żądam od nich uprzejmego postępowania i karności. Najmniejsze przewinienie będzie surowo karane.

Maksymiljan przyłożył palce do czapki i zabrał się natychmiast do wykonania danego sobie polecenia.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Zwycięstwo polskie w zawodach balonowych?

„Polonia” opadła na jezioro w Finlandii - Lotnicy uratowani

Warszawa, 25. 9. Tel. wł.
Do tej pory nadeszła wiadomość o wylądowaniu dziesięciu balonów. Poza tym balonami, o których donosiliśmy w numerze wczorajszym, wylądowały następujące balony: Balon polski „Polonia” opadł w poniedziałek wieczorem na jezioro w Finlandii. Lądowanie nastąpiło wskutek pęknięcia powłoki balonu. Gondola zaopatrzona w pływak, utrzymała się na powierzchni wody. Lotnicy uratowali się, docierając do położonej na jeziorze wyspy. Lotnicy ci przelecieli około 1150 km., co jest stosunkowo dobrym wynikiem.

W okolicy jeziora Peipus w pobliżu granicy sowiecko - estońskiej wylądował amerykański balon „Buffalo-Express”. Pilotów pp. Hlnemann oraz Vanik przewiezieni zostali samochodem do miejscowości Gdwa, skąd nadali depeszę do Warszawy.

Nadeszła również niedokładna informacja o wylądowaniu trzech balonów w okolicy Leningradu. Jeden z nich wylądował w pobliżu miejscowości Liadskoje, drugi w odległości 60 km. od miasteczka Ługa, wreszcie trzeci w odległości 6 km. od stacji kolejowej Plussa. Wszystkie balony wylądowały szczęśliwie z wyjątkiem balonu, który opadł w lesie pod Ługą. Władze sowieckie wydały zarządzenia w celu przyjęcia lotnikom z pomocą.

O 20 km. na wschód od Witebska wylądował belgijski balon „Bruksela”. Balon ten przebył odległość 700 km. Wreszcie w godzinach popołudniowych nadeszła wiadomość o dziesiątym balonie, który wylądował. Jest to balon szwajcarski „Basel”. Wylądował on w poniedziałek w południe koło miasteczka Chołm w odległości około 900 km. od Warszawy.

Warszawa, 25. 9. Tel. wł.
Według ostatnich wiadomości, jeden z balonów polskich, niewiadomo dokładnie, czy „Warszawa”, czy też „Kościszko” wylądował w okolicy Riazania na południowy wschód od Moskwy. Prawdopodobnie albo ten balon, albo też

nadeszły dalsze wiadomości o lądowaniu 4-ch balonów, w tym dwóch polskich, jednego szwajcarskiego i jednego amerykańskiego, w pobliżu miejscowości Bolszoje Iwanowskoje za Tułą, na południe od Moskwy. W grupie tych 4-ch balonów znajdować się mają polskie „Warszawa” i „Kościszko”, amerykański „U. S. Navy” i szwajcarski „Zuryci”. Według

rzecka na terytorium Z. S. R. R., okrąg Tweru. Lotnicy odjeżdżają do Moskwy

Moskwa, 25. 9. PAT.
Drugi z trzech balonów, które wylądowały wczoraj pod Leningradem, jak się okazało, jest amerykańskim balonem „U. S. Navy”. Ogółem w Sowieciech wylądowało dotychczas 7 balonów: dwa amerykańskie, jeden włoski pod Leningradem, belgijski pod Witebskiem, polski pod Riazaniem, i dwa, których nazwy dotychczas nie stwierdzono, jeden pod Leningradem, drugi pod Homlem. Pod Riazaniem wylądował balon polski „Warszawa”.

Moskwa, 25. 9. PAT.
W okolicach Łubji w okręgu Leningradzkim, jak się okazało, wylądował francuski balon „Lorraine”. Balon ten wylądował wczoraj. Lotnicy francuscy Dupont i Boitarde przybyli do Leningradu.

Warszawa, 25. 9. Tel. wł.
Koło Riazania wylądował balon polski „Warszawa”. Przebył on w powietrzu około 1270 km. i prawdopodobnie osiągnął rekord. Najgroźniejszy rywal balonów polskich, belgijski balon, pilotowany przez p. Demuytera, wylądował koło Tweru na północny zachód od Moskwy. Osiągnął on wedle dotychczasowych obliczeń 1150 km.

Kto zaabonuje

„Siedem Groszy”

od 1 października b. r. otrzyma

b e z p ł a t n i e

początek naszej niezwyklej powieści p.t.

„ŚPIEWACZKA LUDOWA”

Gazetę naszą zamawiać można u kolporterów, we wszystkich urzędach pocztowych lub wprost w Administracji.

balon „Polonia”, który wylądował we Finlandii, osiągnął rekord długości lotu. Da się to stwierdzić dopiero po nadesłaniu przez lotników ksiąg pokładowych. Balon włoski „Dux” wylądował w okolicy Leningradu. Balon belgijski „Belgica” wylądował na północny zachód od Moskwy. Wszystkie prawie balony przeszły nad granicą sowiecko - polską, przez burzę, wskutek czego powłoka została obciążona śniegiem, oraz lodem. Żaden z balonów nie osiągnął tak dobrych wyników, jakie możnaby osiągnąć, gdyby pogoda sprzyjała przez cały czas lotu.

W każdym razie balony polskie mają szanse osiągnięcia pierwszego miejsca. Balon „Belgica” był pilotowany przez kilkakrotnego zwycięzcę zawodów, p. Demuytera. Balon ten nie zdołał osiągnąć południka Moskwy i wobec tego nie będzie groźnym konkurentem dla balonów polskich.

W kołach lotniczych wyrażają przekonanie, że wszystkie balony już osiadły na ziemi. Ponieważ jednak niektóre balony lądowały w miejscowościach bardzo odległych od stacji telegraficznych, przeto być może, że wiadomości nadejdą dopiero później. Nawet z okolic stosunkowo gęsto zaludnionych, jak n. p. z Estonii lub z Litwy, wiadomości o lądowaniu balonów nadchodziły dopiero po upływie jednej doby. Tembardziej nie można się spodziewać rychłych meldunków z głębi Rosji.

Moskwa, 25. 9. PAT.
Według niemieckiego Biura Informacyjnego

doniesień naszego korespondenta, jeden z polskich balonów lądował pod Kazaniem, a więc znacznie dalej niż twierdzi N. B. I. W tej chwili mamy informacje o wylądowaniu 14-tu balonów. Brak informacji o dwóch balonach. Sytuacja przedstawia się w ten sposób, że mniej więcej w odległości 1.200—1.300 klm. od Warszawy wylądowało 5 balonów, wobec czego dopiero ściśle obliczenia będą mogły ustalić zwycięstwo poszczególnych załóg. Brak informacji o dwóch balonach.

Warszawa, 25. 9. PAT.
Balon „Belgica” osiadł na wschód od Bie-

Odpowiedzi Redakcji

A. S. Dąb. Konsulat Austriacki, Katowice, ul. Powstańców 44.

Jan P. Mała Dąbrówka. Kiedy wybudował Pan dom?

W. S. 360. Prosimy w tej sprawie przy sposobności zjawić się w naszej redakcji.

Józef S. Siemianowice. 1. Nie. 2. Tak. 3. Koszta sądowe płaci przegrywający proces.

J. K. Nie można z Pańskiego listu domyslać się o co Panu chodzi.

St. Cz. Halemba 99. Odpowiedzieliśmy już dnia 20 bm.

Kurator, Orzegów. Proszę nam donieść, czy chodzi w tym wypadku o pracownika fizycznego, czy też umysłowego.

Lokator z Wandy. Gospodarz musi na własny koszt naprawić wodociąg. Lokatorzy mogą kazać naprawić wodociąg i kosztą potrącić z czynszu.

Stały czytelnik 41927. Przysługuje dziecku bezpłatna opieka lekarska.

Dajcie często farbie i pendziowi wiać, a będziecie swą własność w dobrym stanie posiadać!

farba na cokół	kg. 1,50—1,80
farba lakowa do gruntowania	kg. 2,50
farba biała do gruntowania	2,50
lakier do podłóg	4,—
lakier kolorowy do mebli kuch.	4,—
lakier emalowy biały	4,—
Pokost-Rapid, wysycha w 6 godz.	1,40
pokost lniany	2,20
kreda szlamowa 3 korony	0,09
kreda szlamowa 2 korony	0,07
klej roślinny suchy ½ kg.	paczka 1,—
pastka do podłóg jasna i kolorowa	kg. 2,50

Drogerja EMIL HELLER
Katowice, ul. M. Piłsudskiego 28 a
Tel. 30614
Założono 1897
Składu farb jako filię w Mysłowicach nie posiadamy.

Kto jeszcze nie abonuje „Siedmiu Groszy”

niech wytnie zamieszczoną obok karteczkę, włoży do koperty, nałepi 5-groszowy znaczek i zaadresuje: Administr. „Siedem Groszy” Katowice, Sobieskiego 11

Proszę o codzienne dostarczanie czasopisma „Siedem Groszy”

Imię i nazwisko _____

miejscowość _____

ulica _____

poczta _____

Humor

USPOKOIL JA
Pasażerka, która pierwszy raz jedzie samolotem, pyta pilota:
— Czy pan już dawno jeździ?
— Dziś drugi raz po rocznej przerwie.
— A dlaczego pan przez rok nie latał?
— Spadłem z maszyny i potamaleł sobie żebra.

SŁOWO SIE RZEKŁO.
Z samochodu została tylko kupa żelastwa. Cudem z katastrofy ocalały pasażer podnosi się z rowu i mówi do niezmiesznie ocalałego szofera:
— Nie chce wyzyskiwać pańskiego nieszczęścia i chociaż nie dojechałem nawet do połowy drogi, ma pan tu 50 złotych za kurs z Warszawy do Radomia.
— O, przepraszam! — reklamuje szofer. — Umówiliśmy się do Radomia i z powrotem.

ZGRZYŻLIWY MAŻ
— Powiedz mi, mężulku, co ty widzisz brzydkiego w tej sukni?
— Ciebie.

Nagle otworzyły się małe, w żelazo okute drzwi i dozorca wszedł do celi.

Był to typowy Rosjanin, wysoki, silnie zbudowany, o surowej, ostrej twarzy i potężnym, podkręconym wąsie. Ale oczy jego miały wyraz przebiegłej dobroduszości, widać było, że chęć zarobku znaczyła u niego bardzo wiele. I rzeczywiście dla pieniędzy byłby Piotr poszedł do piekła.

Milcząc, postawił przed Henrykiem kolację, składającą się z dzbanka wody i kawałka suchego chleba, tak twardego, że trzeba go było najpierw w wodzie moczyć.

Potem poszedł szybko do drzwi i położył rękę na klamce.

Henryk nie zważał dziś na niego, tak był zajęty swoimi smutnymi myślami.

Piotr kaszlnął raz i drugi, obrócił się i nareszcie rzekł głośno:

— Chcecie księdza, który ma was przygotować na drogę na rusztowanie? Jeżeli chcecie, to Wielki Książę Konstantyn nie odmówi wam tej łaski!

— Jestem mu za to niezmiernie wdzięczny! — odpowiedział Henryk. — Pragnąłbym się z Bogiem pojednać, dlatego proszę, aby mi tu przysłano księdza!

Piotr skinął głową. Widocznie rozmowa ta nie była mu przyjemną. Nie mówiąc też już nic, wyszedł z celi i zatrzasnął drzwi silniej, niż kiedykolwiek.

Henryk był znowu sam.

— Przyjaciele moi — myślał, — opuścili mnie zupełnie! Większa część ich musiała wprowadzić uciekać z Warszawy, ale niektórzy ukrywają się

może go ocalić od śmierci. Imię i nazwisko tego nieszczęśliwego jest...

— Henryk! — krzyknęła Teresa śmiertelnie przerażona. — Nie, ty nie umrzesz! Ja cię ocaleję!

Potem jak szalona wybiegła z jaskini.

Z szatańskim uśmiechem patrzyła syganka za nią,

— Teraz ona pojedzie, — szepnęła, — a mój wnuk ukochany, który już wysoko stoi, bo gra w świecie rolę barona i którego ludzie szanują, chociaż jest wnukiem Ligory, będzie zadowolony z swej babki. Mój Bondi nie napróżno napisał do mnie! Ale jak to dziwnie! Ja miałam iść do niej, tymczasem ona przyszła do mnie! Przepowiedziałam jej to, co słyszeć chciała. Pojedzie naturalnie do Warszawy i zginie tam!

Teresa tymczasem biegła bez tchu do domu.

Henryk w Warszawie — śmierć mu grozi, ma być powieszony za dziesięć dni, a do Warszawy, tak daleko! Boże!

— Dziś jeszcze wyjeżdżamy! — zawołała, wpadając do sieni, w której Walenty czekał na nią. — Przygotuj wszystko! Musimy ratować twego pana!

W dwie godziny później opuszczała wygodna karetka podróżna Wiedeń.

Na miękkich poduszkach siedziała Teresa. Walenty zajął miejsce na koźle.

O tej samej godzinie czytał dyrektor Rajmund krótki list Teresy i ciężkie westchnienie wyrwało się z jego piersi.

TU WYCIĄĆ

„Obóz Narodowej Rewolucji”

Wykrycie tajnej organizacji — kilkadziesiąt rewizyj i aresztowań w Warszawie

Warszawa, 25. 9. Tel. wł.

Władze policyjne wykryły tajną organizację nielegalnego pisma p. t. „Nowa Sztafeta”, wydawanego przez tajny Obóz Narodowej Rewolucji. W skład tej nielegalnej organizacji wchodziła podobno część członków rozwiązanego przed paru miesiącami Obozu Narodowo-Radykalnego. „Nowa Sztafeta” ukazywała się nieregularnie w dość znacznym nakładzie. Wnioskować to można z tego, że w mieszkaniach aresztowanych znaleziono około 8.000 egzemplarzy szóstego numeru „Nowej Sztafety”, przygotowanej do kolportażu. Ogółem w ciągu poniedziałku przeprowadzono około 80 rewizyj i aresztowano 40 osób, a wśród nich 23 z materiałem obciążającym, wskazującym na to, iż zajmowali się oni redagowaniem oraz kolportażem „Sztafety”. Znaleziono okólniki, nakazujące członkom Obozu Narodowej Rewolucji zachowywanie ścisłej tajemnicy oraz okólniki o uzbrojeniu. Następnie znaleziono także spis członków obozu z podziałem na drużyny oraz spis odbiorców „Nowej Sztafety”, który zawierał bardzo dużo nazwisk.

Z pośród aresztowanych należy wymienić Włodzimierza Żółtkowskiego, u którego znaleziono kilkadziesiąt egzemplarzy nielegalnego pisma, dalej Wacława Wiśniewskiego, który zdaniem władz bezpieczeństwa, był kierownikiem defenzywy Obozu Narodowej Rewolucji. Zadaniem jego było usuwanie niepewnych, podejrzanych oraz szpiegów. W mieszkaniu Tadeusza Filipowicza znaleziono archiwum Obozu Narodowej Rewolucji. W mieszkaniu Włodzimierza Gonte znaleziono spisy członków nielegalnej organizacji. Rodzina aresztowanego czyni starania o zwolnienie go, gdyż Gonte ma 39 stopni gorączki.

Prawdopodobnie aresztowani staną przed sądem, oskarżeni o zamach na panujący obecnie ustrój polityczny. Podstawę aktu oskarżenia będą stanowiły okólniki o uzbrojeniu, kilka znalezionych granatów, trzy rewolwery itp. Kodeks karny przewiduje za to karę do 10-ciu lat

więzienia. Aresztowanych osadzono w aresztach policji politycznej oraz w areszcie centralnym, przy ul. Daniłowiczowskiej. Drukarni

„Nowej Sztafety” podobno dotychczas nie wykryto. Dalsze rewizje oraz aresztowania są w toku.

Szwajcaria domaga się odszkodowania za straty, poniesione w czasie... wojny światowej

Genewa, 25. 9. Tel. wł.

Na dzisiejszym posiedzeniu Rady Ligi Narodów, szwajcarski radca związkowy Motta wysunął żądanie udzielenia Szwajcarii odszkodowania za straty, poniesione w czasie wojny światowej. Szwajcaria domaga się wyrównania wszelkich szkód, poniesionych przez obywateli szwajcarskich zarówno w związku z bezpośrednimi operacjami wojskowymi, jak i powstałych wskutek konfiskat majątków szwajcarskich na obszarach okupowanych. Straty Szwajcarii z tego tytułu wynoszą 50 milionów franków szwajcarskich w złocie. Szwajcaria domaga się zapłacenia tego odszkodowania przez Wielką Brytanię, Francję, Włochy i Niemcy. Motta zaproponował zasię-

gnięcie opinii trybunału haskiego oraz zamianowanie przez Radę Ligi Narodów dla tej sprawy specjalnego referenta. Przedstawiciele Anglii oraz Włoch podkreślili, że zagadnienie to nie należy do kompetencji Rady Ligi.

Minister Barthou przeciwstawił się bardzo energicznie żądaniu Szwajcarii, wskazując na fakt, że Francja poniosła bez porównania większe straty, cierpiąc pod długoletnią inwazją i opłakując zgórą półtora miliona zabitych. Mimo to Francja zrezygnowała ze swoich praw i sama zapłaciła straty. Po przemówieniu przedstawiciela Hiszpanji Madariagi oraz replce Motty zamianowano delegata Argentyny p. Contilio referentem tej kwestji.

— Z obozu izolacyjnego w Berezie Kartuskiej zwolniono oprócz części Polaków, także 15 Ukraińców.

— Przed Sądem Okręgowym w Łucku rozpoczął się proces przeciwko 37 członkom K. P. U. Z. z powiatów Włodzimierskiego i Hrubieszowskiego, wśród nich jest 25 Ukraińców i 12 żydów. 10 oskarżonych odpowiada z więzienia, reszta z wolnej stopy.

— Pogrzeb zamordowanego w podstępny sposób przez nieznaną sprawców posterunkowego s. p. Jacyny w Żółkwi, odbył się we wtorek. W pogrzebie wzięły udział tłumy publiczności z terenu całego powiatu, przedstawiciele władz wojewódzkich, wojewódzkiej komendy P. P., władz powiatowych, organizacji i stowarzyszeń. Na grobie złożono 33 wieńce, oraz ogłoszono szereg przemówień. Dochodzenia w sprawie zabójstwa posterunkowego Jacyny doprowadziły do szeregu aresztowań.

— Na Helu dzieci rybaka Bożka, bawiąc się, wygrzebały z ziemi stary granat. Manipulując nim, spowodowały wybuch, który zranił 4 dzieci, z pośród których jedno otrzymało aż 25 ran na całym ciele. Poranione dzieci umieszczono w szpitalu.

— Z Neapolu donoszą: Małżonka następcy tronu włoskiego, ks. Marja Jose powiła córkę. Dziecko otrzyma imiona Marja Pia. Uroczysty chrzest nowonarodzonej królowej odbędzie się w Neapolu dn. 18 października.

— We wtorek, po dokonaniu operacji zmarł w N. Jorku Percy Rockefeller, dyrektor National City Bank of New York, bratanek Johna Rockfeller'a. Zmarły był jednym z najbogatszych ludzi w Stanach Zjednoczonych.

— W górach Maroka w okolicach Ayachli spadły obfite śniegi. Zjawisko to jest tem dziwniejsze, że w całym Maroku panują upały.

Wzrost bezrobocia

Warszawa, 25. 9. Tel. wł.

W dniu 22 września br. liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całego kraju wynosiła 289.416 osób, co oznacza wzrost liczby bezrobotnych o 2.981 osób w ciągu tygodnia. W Warszawie wraz z okragiem było 29.825 bezrobotnych, w Łodzi wraz z okragiem 25.024, na Śląsku zaś 89.692. t. zn. bezrobocie zmniejszyło się tu o 88 osób w ciągu tygodnia.

W angielskich manewrach jesiennych wzięli udział liczni attache wojskowi państw zagranicznych. Ilustracja przedstawia grupę attache wojskowych na Rynku w Marlborough, w czasie przerwy w manewrach.

Interpelacja w sprawie afer

Warszawa, 25. 9. Tel. wł.

W kołach politycznych krąży pogłoski, że kilka klubów zamierza na najbliższej sesji zgłosić wniosek nagły, w którym będzie omówiona rola szeregu senatorów w aferach korupcyjnych, a w szczególności w aferze Zyrardowskiej. Wnioski zmierzają być do powołania w tej sprawie parlamentarnej komisji śledczej.

Groźba strejku węglowego w Anglii

Zerwane rokowania

Londyn, 25. 9. (PAT)

W prowadzonych od dwóch dni rokowaniach pomiędzy właścicielami kopalń a górnikaми Południowej Walji doszło dziś popołud-

niu do całkowitego niepowodzenia. Właściciele kopalń wysunęli propozycję doraźnego arbitrażu, przyczem arbitrowi w liczbie trzech zamianowałby minister górnictwa z tem jednak, że

ani jeden z arbitrowi nie posiadałby żadnej znajomości przemysłu węglowego, ani w zakresie spraw interesujących górników, ani też w zakresie spraw interesujących pracodawców. Ta dziwna propozycja oddania decyzji w sprawach plac górniczych w ręce trzech ludzi, nie posiadających żadnego związku ze sprawami przemysłu węglowego, ani nawet znajomości tych spraw, została przez górników stanowczo odrzucona. Porozumienia wobec tego nie osiągnięto i groźba strejku znów wzrasta.

Minister górnictwa Brown postanowił wprowadzić uczynić ostatni wysiłek w kierunku pogodzenia stron i zaprosił na czwartek delegację właścicieli kopalń oraz delegację górników na specjalne rozmowy, które przeprowadzi z każdą delegacją oddzielnie. Będzie to ostatnia próba interwencji rządowej. O ile ona zawiedzie, to wybuch strejku w poniedziałek 1 października wydaje się nieunikniony. Delegacja górników Południowej Walji powzięła już dziś przygotowania techniczne do ewentualnego strejku. O ile czwartkowa interwencja ministra górnictwa nie odniesie skutku, to w piątek zapewne w poszczególnych kopalniach odbędą się zebrania załóg dla potwierdzenia uchwały strejkowej. Ilość górników w Południowej Walji wynosi 137 tys. osób.

TU WYCIĄC!

— 82 —

Bilet ten następujące zawierał słowa:

„Drogi przyjacielu! Odjeżdżam za kilka minut! Proś Boga, abym osiągnęła cel podróży. Jadę do Warszawy, aby ocalić Henryka od haniebnej śmierci z ręki katali!”
Teresa.”

ROZDZIAŁ VII. W CYTADELI WARSZAWSKIEJ.

Jednym z najokropniejszych więzień, jakie istniały w Europie w połowie przeszłego stulecia, była bezwątpienia cytadela warszawska.

Stare ciemne mury wznoszą się dziś jeszcze nad Wisłą, a wrażenie, jakie wywierają na widza, jest przykre i odrażające. Małe okienka rozrzucone po murach, wyglądają jak smutne oczy, które już wszystkie łzy wypłakały.

Cóż dopiero powiedzieć o tem, co się działo poza temi oknami! Wszystko, co najbujniejsza fantazja wyobrazić sobie może, jest niczem w porównaniu do straszliwej rzeczywistości. Ile tam przebrzmiało jęków rozpacz, ile łez gorących płynęło...

Moskale, nie odznaczający się niczem na polu naukowych wynalazków, byli prawdziwymi mistrzami w wynajdywaniu udręczeń moralnych i fizycznych dla nieszczęśliwych uwięzionych Polaków. Każdy żołnierz, każdy dozorca więzienia był katem a nikt nie przeszkadzał mu w pastwieniu się nad ofiarami.

Cytadela warszawska zbudowana była na wzór petersburskiej — jedna i druga znajdowały się na brzegu rzeki.

— 83 —

Nie potrzeba dodawać, że liczne straże strzegły wejścia dniem i nocą.

Zwiedzającym Warszawę cudzoziemcom pokazują dziś jeszcze owe okropne więzienia, w których setki Polaków katusze znosiło dla miłości ojczyzny i każdy wzdyga się mimowoli na widok tych lochów, w których wśród strasznych męk umierał kwiat młodzieży polskiej.

W takim lochu znajdował się obecnie Henryk Orszański.

Blady, zgnębiony, złamany prawie na duchu dwutygodniowym tutaj pobytem, leżał na garści zgniłej nawpół słomy. Dozorca jego, wyjątkowo łagodny człowiek, zdjął mu nawet kajdany, wszakże stąd była ucieczka niemożliwa. Chociażby kto miał skrzydła, nie wydobylby się z tej celi! Bo gdyby się komu udało przebić kolosalne mury, zbudowane z kamienia, gdyby zdołał, rzuciwszy się w wodę, przepłynąć Wisłę, albo fosy, to kule rozmiażdżyłyby go, zanimby tylko głowę z wody wychylił. Straże były tu czujne! Zresztą Wisła była tu bardzo szeroka.

Nie, z cytadeli warszawskiej była ucieczka wprost niemożliwa, kto tam raz wszedł, skazany na kilka lat, tego żywym nikt już nie widział.

— Jak długo mnie tu jeszcze trzymać będą? — myślał Henryk, spoglądając smutnie w małe, zakratowane okno, leżące tuż nad poziomem wody. — Kiedy mnie wywołają na rusztowanie? Wyrok śmierci już gotowy... Dłużej pewnie, jak dzień lub dwa nie potrwa ta rzecz!

Na dworze szalał wichur wiosenny, a wzburzone fale Wisły podnosiły się wysoko,

Humor

MATERJAŁ WYBU- CHOWY

Konduktor (do pasażera). — Pan będzie łaskaw poprosić swoją tęściową o opuszczenie wagonu.

Pasażer. — Dlaczego? Konduktor. — Czy nie wie pan, że przewożenie w pociągu materiałów wybuchowych jest surowo wzbronione.

W RESTAURACJI

— Jak panu smakuje kotlet?

— Dziękuję, pękam z radości.

— Jakto, pan jest również restauratorem?

— Cóż znowu, mam fabrykę podeszew gumowych.

MYŚLIWY

Jaś, syn zapalonego myśliwego, uczy się rachować. Nauczyciel chce mu ułatwić trudne zadanie:

— Jeśli twój tatuś zabije dziś dwa zające, a jutro jednego, a ty go zapytasz, ile zabił razem, to co ci odpowie?

— Powie, że zabił turzina zajęty, trzyna i dziesięć bażantów...

Nowe rozporządzenie o obowiązku służby wojskowej wchodzi w życie dnia 8-go października

W „Dzienniku Ustaw” nr. 83 z dnia 24 września br. ukazało się rozporządzenie ministrów: spraw wojskowych, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Wedle przepisów ogólnych tego rozporządzenia, wiek poborowy rozpoczyna się w czasie wojny o dwa lata wcześniej i trwa na ogólnych zasadach do ukończenia lat 23. W tym okresie obowiązuje stawienie się przed komisją poborową na każdorazowe zarządzenie ministra spraw wojskowych.

Osoby, które uzyskały obywatelstwo polskie przed osiągnięciem wieku poborowego, obowiązane są zgłosić się do rejestrów poborowych na ogólnych zasadach. Osoby, które stały się obywatelami polskimi w okresie od osiągnięcia wieku poborowego do lat 50 włącznie, powinny być wpisane do listy poborowej właściwego rocznika. Cywilni władzami, powołanymi do wykonania przepisów o powszechnym obowiązku wojskowym, są w pierwszej instancji powiatowe władze administracji ogólnej. Drugą instancją jest wojewoda, a dla komisarza rządu Warszawy minister spraw wewnętrznych. Natomiast sprawy związane z wykonaniem powszechnego obowiązku wojskowego przez obywateli polskich przebywających poza granicami Rzeczypospolitej, należą do polskich urzędów konsularnych, a na terenie W. M. Gdańska do komisarza rządu w Gdyni.

Rozporządzenie przewiduje, że najpóźniej do dnia 15 sierpnia każdego roku zarządy gmin wzywają mężczyzn, którzy w danym roku ukończyli lub ukończą 18 lat życia, do osobistego zgłoszenia się, celem zapisania się do rejestru poborowych. Powinni oni stawić się w zarządzie gminy miejsca zamieszkania z wymaganymi dowodami w ciągu miesiąca września. Obowiązanych do zgłoszenia się do rejestracji, którzy pozostają w więzieniach, aresztach, zakładach poprawczych, lub zakładach dla umysłowo chorych, zgłaszają kierownicy tych zakładów.

Najpóźniej od dnia 15 września każdego roku przełożeni gmin wzywają mężczyzn, którzy w danym roku ukończyli, lub ukończą 20 lat życia, oraz mężczyzn, należących do roczników starszych do 50 lat życia, którzy jeszcze nie zgłaszali się do rejestru i nie figurują w listach poborowych, aby zgłosili się ponownie w zarządzie gminy w ciągu miesiąca października i listopada, celem podania miejsca zamieszkania i sprawdzenia danych, zawartych w rejestrze poborowych. Rozporządzenie przewiduje, że do osobistego stawienia się przed komisją poborową nie są obowiązani głuchoniemi, ociemniałi i umysłowo upośledzeni, lub chorzy, przebywający w odpowiednich zakładach.

Mężczyźni, którzy przekroczyli 21 rok życia i ubiegają się o zezwolenie na uprawianie handlu lub przemysłu, o dowód osobisty, zgłaszają zmianę miejsca zamieszkania, starają się o posadę w instytucji publicznej, muszą przedstawić właściwym władzom dokumenty, stwierdzające, czy i w jaki sposób wypełnili oni wszystkie powinności, wynikające z ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym. W razie stwierdzenia, że dany mężczyzna nie uczy-

nił zadość tym powinnościom, należy zawiadomić o tem właściwą władzę powiatowej administracji ogólnej.

Zgubienie, zniszczenie, lub odmowa przyjęcia dokumentu wojskowego, wzywającego do służby wojskowej, nie zwalnia od stawienia się do właściwej formacji wojskowej w terminie, przewidzianym przez ten dokument. Natomiast w razie utraty dokumentu, stwierdzającego stosunek do służby wojskowej, należy w terminie dni 14 zwrócić się z prośbą do właściwych władz o duplikat dokumentu. Wiadomość o zgubieniu dokumentu należy ogłosić natychmiast w komisariacie P. P., na którego obszarze utrata nastąpiła. Komisarz policji po spisaniu protokołu wydaje poświadczenie. Utratę książeczki oficerskiej należy ponadto ogłosić jednorazowo w dzienniku wojewódzkim tego województwa, na którego obszarze utrata dokumentu nastąpiła. Duplikaty książeczek stanu służby oficerskiej, książeczek wojskowych, lub zaświadczeń wojskowych oraz nowe karty mobilizacyjne wydaje właściwa P. K. U. na podstawie podania, wniesionego w sposób ustalony przez ministra spraw wojskowych. Wydanie karty mobilizacyjnej powinno nastąpić natychmiast po zgłoszeniu jej utraty w posterunku policji państw. i wniesieniu podania.

Osoby, które w ciągu 14 dni licząc od dnia utraty dokumentu wojskowego, nie wniosą podania wraz z wymaganymi załącznikami o wydanie duplikatu dokumentu, będą uważane za nieposiadające dokumentów wojskowych z własnej winy i pociągane do odpowiedzialności na podstawie art. 100 pkt. 5.

Prośbę o ponowne zbadanie stanu zdrowia i zmianie orzeczenia komisji poborowej o zdolności fizycznej do służby wojskowej należy wnieść do powiatowej władzy administracji ogólnej, w której listach poborowych jest dana osoba wpisana. W razie wyraźnego kalectwa powinien przełożony gminy na podaniu wymienić okoliczności, wśród których kalectwo nastąpiło. Wezwanie poborowego z urzędu do ponownego przeglądu w komisji poborowej na podstawie art. 40 może nastąpić także bez uprzedniego zbadania przez lekarza powiatowego jednak na podstawie uzasadnionego wniosku władzy administracyjnej ogólnej, lub władzy wojskowej, stwierdzającego zmianę stanu zdrowia poborowego po wydaniu orzeczenia o jego zdolności do służby wojskowej. W tych wypadkach decyzję wydaje powiatowa władza administracji ogólnej.

Poborowi przedstawieni ponownie komisji, o ile nie są dotknięci widocznym kalectwem, mają być wysyłani przed powzięciem decyzji przez komisję na ekspertyzę szpitalną. Jeżeli przed komisją staje osoba obciążona kalectwem względnie chorobą, a zachodzi podejrzenie, że kalectwo lub ta choroba zostały wywołane rozmyślnie, przewodniczący komisji powinien zażądać od poborowego świadectwa lekarza, który go operował lub leczył. Jeżeli poborowy takiego świadectwa przedstawić nie może, a lekarze komisji powezmą uzasadnione podejrzenie, że wada fizyczna została spowodowana umyślnie, stawiają wniosek o przeznaczanie go do czynnej służby wojskowej w takim rodzaju wojska, w którym stwierdzona wada fizyczna pozwala na odbycie służby. Jednocześnie

nie powiatowa władza administracji ogólnej przesyła protokół do właściwego prokuratora.

Oficerowie, podoficerowie i szeregowcy rezerwy, którzy w czasie przebywania w rezerwie odnieśli uszkodzenie zdrowia, czyniące ich nieodpowiednimi do kategorii A, mogą składać u właściwego powiatowego komendanta uzupełnień pisemne prośby o zmianę kategorii zdolności do służby wojskowej. Do takiego podania musi być dołączone świadectwo urzędowego lekarza, stwierdzające te okoliczności. Na podstawie pow. komendanta uzupełnień wdraża postępowanie rewizyjne - lekarskie w myśl przepisów wojskowych rewizyjnych.

Odroczenie terminu ćwiczeń wojskowych do roku następnego lub przesunięcie ćwiczeń na inny termin w tym samym roku kalendarzowym może nastąpić w razie obłożnej choroby powołanego, w razie konieczności wyjazdu zagranicę w celach naukowych, przemysłowych lub kuracyjnych, w ważnych sprawach, które zaszyły w rodzinie powołanego, a które wymagały jego obecności i w innych nadzwyczajnych wypadkach określonych przez ministra spraw wojskowych.

Prośby o odroczenie ćwiczeń oficerowie i podchorążowie rezerwy wnoszą do dowódcy swej formacji ewidencyjnej, a podoficerowie i szeregowcy do właściwej P. K. U. Prośby takie muszą być składane przynajmniej na 4 tygodnie przed terminem ćwiczeń. Osoby korzystające z odroczeń ćwiczeń wojskowych muszą je odbyć w roku następnym. Powtórne odroczenie może udzielić w drodze wyjątku tylko dowódca okręgu korpusu. Oficerowie, podoficerowie i szeregowcy rezerwy zamieszkałi stale zagranicą nie podlegają powołaniu na ćwiczenia wojskowe.

Rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym wchodzi w życie w dniu 8 października br., przyczem tracą jednocześnie moc obowiązującą wszelkie rozporządzenia i przepisy wydane w sprawach, które normuje nowe rozporządzenie.

Na Raty 15 zł miesięcznie. CENNIKI GRATIS! KROMCZYŃSKI POZNAŃ, ŚW. MARCIN 47

Żądajcie wszędzie chodników „Falalecum” Cena 50 gr. za 1 m. długości

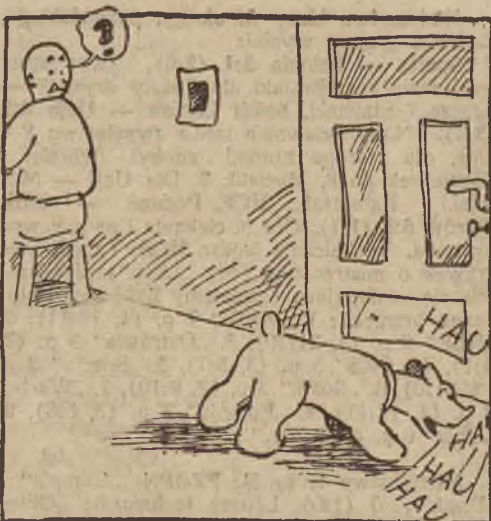
Pamiętaj o powodzianach

Każdy chciałby się ożenić z dziewczęciem o młodocianej, śnieżnobiałej twarzy. To piękno cery i powodzenie w życiu zawdzięcza dziewczę to francuskiemu kremowi „ALMA” Dr. Dubois, Paris. „ALMA” usuwa wszelkie błędy piękności i nieczystość cery (wagry, pryszcze, piegi, zmarszczki, czerwoność nosa, oznaki starzenia etc.). Pod gwarancją zł. 200 zwracamy pełną cenę kupna w razie niezadowolenia „ALMA”, nawet po zwrocie połowy pakietu nieużytego. Cena 1,50 zł., 3 słoiki 3,00 zł. Specjalna oferta: Kto w ciągu 3 dni prześle wycinek niniejszego ogłoszenia wraz z zamówieniem, otrzyma flaszke franc. perfum „Origan” gratis. DR. NIC. KEMENY, Cieszyn, skrytka pocztowa 100/1371.

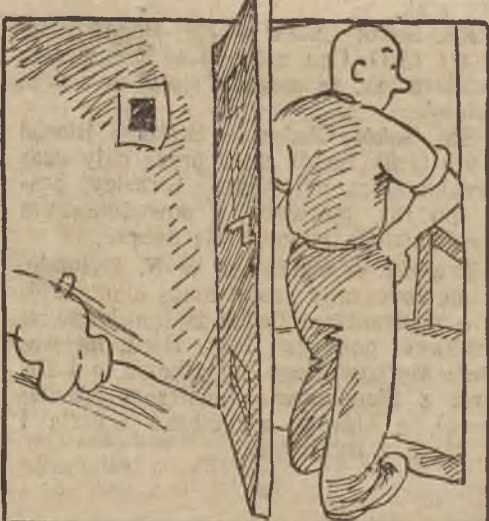
Przygody bezrobotnego Froncka

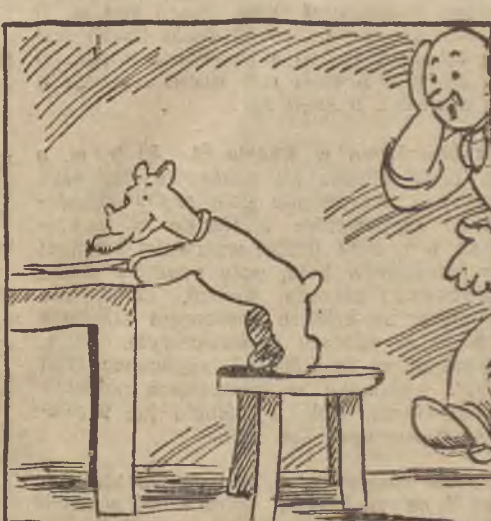
Patrz — jak Froncek z apetytem, zjada pół łokcia kielbasy. Ciapek zjadłby też choć kasek, przecie taki na to lasy.

Kiedy wzrokiem pożądlwym w duszy Froncka nic nie wskó... chytra szelma — pobiegł do drzwi i, zaszczekał — jak na gbur...

Froncek wstał, by sprawdzić — kto zaczął śmieć w jedzeniu mu przeszkadzać? A tymczasem Ciapek, bestja pokój w trzech susach przesadza.

Hyc na stolek, cap kielbasę! Prędko, prędko — nim pan wróci. Pan — za głowę, aż się złapał, otwarił paszczę i się smuci.

(Ciąg dalszy nastąpi)

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ.2.31.-PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ.2.41

REDAKCJA KATOWICE SOBIESKIEGO 11 TELEFON 34-981 P. K. O. 301-748

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH” 1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15. OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.